

เปิดตำนาน ‘6 ตุลา’ 4 น.ศ.-ผู้ร่วมชุมนุม ให้ปากคำประวัติศาสตร์ ช่วงเวลาแห่งความเลวร้าย
วันที่ 4 ตุลาคม 2563 - 19:36 น.

เปิดตำนาน ‘6 ตุลา’ น.ศ.ยุคปี 19 ให้ปากคำ หวังบันทึกอดีตอีกแง่ พ่อ ‘ผู้มีอำนาจไม่เคยมอง ปชช. เป็นคน’

เมื่อวันที่ 4 ตุลาคม ที่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ท่าพระจันทร์ คณะธรรมรักษ์เพื่อรัฐธรรมนูญฉบับประชาชน (ครช.) ร่วมกับ ม.ธรรมศาสตร์ จัดงานครบรอบ 44 ปี 6 ตุลา 19 ระหว่างวันที่ 4-6 ตุลาคมนี้

ผู้สื่อข่าวรายงานว่า เวลา 15.10 น. ที่ห้องประชุมศรีบูรพา มีการสนทนา บอกเล่า “ตำนาน 6 ตุลา 2519”

โดยนักศึกษาที่เคยผ่านเหตุการณ์นองเลือด ร่วมแลกเปลี่ยนประสบการณ์ มี น.ส.อรวรรณ นารากุล นักศึกษา คณะนิติศาสตร์ ม.ธรรมศาสตร์ ปี 2 เมื่อ 44 ปีที่แล้ว ดำเนินรายการ

นายสุขุม เลหาพูนรังษี ผู้บุกเบิกกิจการชมรมนาฏศิลป์ และการละคร ในฐานะประธานชมรม ปี18 และ ผู้ก่อตั้ง คณะละครตะวันตกวันเพลิง กล่าวความในใจที่มีมาตลอด 44 ปี

โดยในตอนหนึ่ง นายสุชุมเล่าด้วยน้ำเสียงอัดอั้นว่า ไม่เคยคิดว่าจะได้เห็นภาพอย่างนี้ กลุ่มลูกเสือชาวบ้าน ร้องด้วยความสะใจ มีเสียงป็นเป็นระยะ ทุกครั้งที่มีการร้อง ลูกเสือชาวบ้านก็จะวิ่งแตกฮือไป ม.ธรรมศาสตร์ ตอนเดินสวนลูกเสือชาวบ้านเข้ามา หยุดยืนที่ต้นมะขามต้นหนึ่ง

“ผมเห็นรอยเลือดเป็นรูปคน แต่ไม่มีศพแล้ว ทำอะไรขนาดไหน จนสนามหญ้าในสนามหลวงเป็นรูปคน มันจะต้องทำรุนแรงขนาดไหน นั่นคือภาพสุดท้ายที่รู้สึก ยืนอึ้งขงนั้น จนมีเพื่อนรุ่นน้องที่อยู่ด้านนอกมาสะกิด ระวัง เตียว เขาจับได้พี่ รีบๆไป เตียวจะมีมือที่รามคำแหง ซึ่งวันนั้น ตัวเองใส่กางเกงยีนส์ เสื้อมือฮ่อมสะพายย่ามมา เลยรีบหนี ตอนนั้นแทบไม่มีเสียงโต้ตอบ ยิ่งเข้าไปที่ เสียงฮือที่ เป็นภาพสุดท้ายที่ได้เห็นมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่รัก เพราะอยู่ในเมืองไม่ได้แล้ว

เชื่อว่าอีกหลายคนจะมีมุมมองเกี่ยวกับเหตุการณ์นี้เป็นมหากาพย์ ที่อยากเล่าวันนี้เพราะ ก่อนที่คนรุ่นนี้ รุ่นเดือนตุลาคมที่ถูกปราบปรามอย่างโหดเหี้ยม จะค่อยๆหมดไป อยากให้มีการบันทึกปากคำแต่ละมุมมองออกมา เก็บไว้ให้ลูกหลานได้รับรู้ความเหี้ยมโหดของอำนาจที่ครอบคลุมสังคมไทยมา 40-50 ปี โดยไม่เปลี่ยนแปลง จะว่าไปแล้ว หลัง 2475 ด้วยซ้ำ ทำอย่างไร ให้มันจบที่รุ่นเรา” นายสุชุมกล่าว

นายสุชุมกล่าวอีกด้วยว่า ในขณะที่เรียกร้องให้มีการงดสอบ อ.ป่วยลงมาตีโดม เพื่อห้าม มีนักศึกษาราม หนึ่งในวงดนตรีต้นกล้า คาดว่าน่าจะอยู่ปี 1 รุ่ๆ โดยไม่มีการเตรียมใดๆ เมื่อเห็นการโต้เถียงระหว่าง นักศึกษา และ อ.ป่วย ก็ลุกขึ้นกลางวง กรีดแขนตรงนั้น และพูดว่า “ผมไม่ใช่ธรรมศาสตร์ แต่รักธรรมศาสตร์” อ.ป่วยอึ้ง ไม่รู้จะพูดอะไร เดินขึ้นตึกไปเงียบๆ ซึ่งน่าจะจดจำว่า นี่คือ มหาวิทยาลัยของประชาชนจริงๆ

“40 กว่าปีหลังอ่านเรื่องราวทั้งหมดจบ ก็พอสรุปได้ว่า ถึงไม่เกิดภาพที่ใช้เป็นข้ออ้างการล้อมปราบ ก็หาเรื่องอื่นมาเล่นเราอยู่ดี เหมือนหมาป่ากับลูกแกะ เพราะระหว่างนั้นอ่านหนังสือพิมพ์ มีการสร้างกระแส คนจะฆ่า หมาป่าจะกินลูกแกะ ก็หาเรื่องอ้างได้เสมอ ผลถูกกำหนดมาแล้วจากอำนาจบางอย่าง ว่าจะต้องออกมาอย่างนี้ ต้องปราบปรามนักศึกษา ต้องการส่วนย้อนกลับประวัติศาสตร์ที่กำลังเคลื่อนไป” นายสุชุมกล่าวและปิดท้ายด้วยกลอน “กระแสวน”

ด้านนายอเวกษา มนุรัชฎา หรือ บอม อดีตนักศึกษา ม.รามคำแหง ผู้เข้าร่วมกิจกรรมชุมนุม ในฐานะ การ์ดอาสา กล่าวว่า ช่วงนั้นไม่รู้ใครนิมนต์ณรงคมนตรีกลับมาไทย ช่วงนั้นมีข่าวว่า ฆ่าคอมมิวนิสต์ไม่บาป ใส่ร้าย โจมตี ขบวนการนักศึกษา ทุกการชุมนุมมีการก่อวิน เหวี่ยงระเบิด ส่งพวกมากวนบ้าง โดยทีมการ์ดของเรามีแนวร่วม อาชีวะและรามคำแหง

นายอเวกษากล่าวว่า เมื่อได้ข่าวว่า จอมพลถนอม กิตติขจร จะกลับมา ก็รีบเดินทางกลับมาจากอีสาน ตอนนั้นมีฝนตกหนัก มีการก่อวิน จึงคิดว่าไม่ปลอดภัย ตัดสินใจเข้าธรรมศาสตร์ ถึงวันที่ 5 ตุลาคม ตั้งเวที พูดคุยกัน ตอนนั้นมีการปลุกระดมมวลชน ชมรมวิทยุเสรี พยายามโจมตีขบวนการนักศึกษามากมาย มีการตั้งขบวนการกระหังแดง

เอาเด็กอาชีวะมา มีเลี้ยงเหล้า มีการออกใบอนุญาตพกปืนให้เด็กเหล่านี้มาก่อน ขบวนการนักศึกษา ซึ่งส่วนตัว เป็นการ์ดอยู่ และเคยเรียนอุเทนถวายมาก่อน รู้จักหน้าค่าตาบ้าง เราคอยป้องกันพวกที่มาก่อน

“แต่คืนวันที่ 5 ค่อนข้างวิกฤต มีการโหม โจมตีสารพัด หาวว่ามีเวียดกงอยู่ในนี้ มีอาวุธร้ายแรงบ้าง ด้วยการกระทำ ของหนังสือพิมพ์ดาวสยาม กับ บางกอกโพสต์ ปลุกระดมลูกเสือชาวบ้านอย่างหนักหน่วง ให้มาบุกธรรมศาสตร์ คืน นั้น 3-4 ทุ่ม ได้ยินว่ามีเสียงซึกลูกเลื่อน จึงเตือนกันว่า มีการเตรียมพร้อมแล้ว บอกให้ระวัง

เรามีการ์ดป้องกันด้านหน้า คืนนั้น 4-5 ทุ่ม ขึ้นไปบนตึกนิติศาสตร์ ซึ่งเมื่อก่อนจะมีทางเดินและระเบียงแต่ละชั้นๆ มีกล้องส่องทางไกล ขึ้นไปดูสถานการณ์ด้านนอก เห็นว่าข้างในพิพิธภัณฑน์มีแสงไฟสว่าง พล.ต.ท.ชุมพล โลหะชาละ รองอธิบดีกรมตำรวจ ตอนนั้น เป็นสายเหยี่ยว พาดำรวจชุดหนึ่งเข้ามา เข้าแถวหน้ารั้วธรรมศาสตร์ มีเอ็ม 79 มา ลง สนามฟุตบอลบ้าง เขวี้ยงระเบิดบ้าง ยิงใส่หน้าประตู พอมารู้ทีหลัง รุ่งสางเห็นตัวคน มีการเอาโต๊ะไม้ป้องกันวิถี กระสุนที่ยิงมาตลอด ประมาณ 6 โมงกว่า มีเสียงปืนจากตึกพิพิธภัณฑน์ กำลังเล็งการ์ดเราที่อยู่ข้างล่าง หูดับดับไหม้ กลุ่มกระหิงแดงหลบหมด คิดว่าข้างในยิง ซึ่งเราไม่มีอาวุธ เป็นตำรวจที่บัญชาการโดยรองอธิบดีตำรวจ ทำลาย การ์ดเราแล้วอาวุธล้มพังเข้ามา เราจึงลงมาข้างล่าง เขายังกระจกแตก ต้องคลานหลบ ออกจากตึกนิติฯ มาข้างล่าง ก็เจอกลุ่มแนวร่วมอาชีวะที่มาเสริมกำลัง” นายอเวกษาเผย และกล่าวต่อว่า

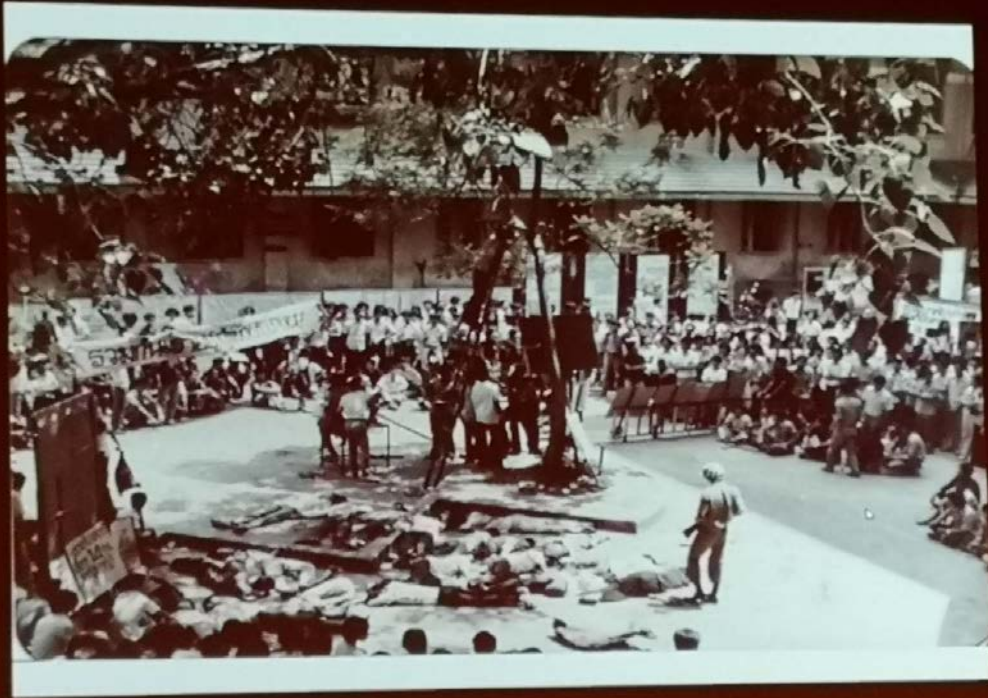
“ทราบข่าวทีหลังว่า พล.ต.ท.ชุมพล พุดไป ร้องให้ไป บอก ‘นักศึกษามีอาวุธร้ายแรง’ ไปแสดงละครในที่ประชุม คณะรัฐมนตรีของ เสนีย์ ปราโมช ที่ตอนนั้นเป็นนายกฯไม่มีน้ำยา ไม่มีอำนาจทำอะไร”

ด้าน นายเซียนหมิน แซ่ชื่อ ผู้สนใจการเมือง ที่ติดตามการชุมนุมทุกครั้ง เปิดเผยว่า ตนเป็นผู้ชุมนุมที่พัฒนามาเป็น การชุมนุม ในวันที่ 4 5 6 ตุลาคม และ บาดเจ็บสาหัสจากเหตุการณ์ครั้งนั้น โดยตนวิ่งตาม นายอเวกษาไป แล้ว โดนยิงข้างตึก อมธ. และวารสารศาสตร์ จึงยืนตรงนั้นซึกพัก เขายังเข้ากำแพง โดนยิงบุมลงไป

ผู้สื่อข่าวรายงานว่า นายเซียนหมินได้เปิดเสื้อเพื่อให้ผู้ชมได้เห็นร่องรอยจากเหตุการณ์ในครั้งนั้น

นายเซียนหมินกล่าวต่อว่า จึงถอยไปทางตึกสโมสร ขึ้นเรือไปศิริราช ต้องบั้นหัวใจตลอด ร่างกายโดนหนัก ตัดลำไส้ 40 ถึง 60 เปอร์เซนต์ ทานข้าวแล้วต้องเข้าห้องน้ำทันที กว่าจะรักษาหาย ต้องติดแป็บบริเวณแผลให้ น้ำเหลืองออก ทุกวัน เป็นเวลากว่า 10 ปีกว่าจะรักษาหาย

“ทำไมทำกับประชาชนได้ ผู้มีอำนาจไม่เคยมีจิตใจเอื้อเพื่อ ไม่เคยคิดว่าประชาชนเป็นคนหรืออย่างไร” นายเซียนหมินกล่าว

แหล่งที่มา

เว็บไซต์มติชน.เปิดตำนาน '6 ตุลา' 4 น.ศ.-ผู้ร่วมชุมนุม ให้ปากคำประวัติศาสตร์ ช่วงเวลาแห่งความเลวร้าย_
เผยแพร่เมื่อ 4 ตุลาคม 2563. เข้าถึงได้จาก https://www.matichon.co.th/politics/news_2379167